

Staten i det Hele, og den, der siden skal have Gavn af Frederiksværks Udvikling, er det særlige Kongerige. Dersom jeg ikke tager feil, bliver der kun foreløbig tilbage paa Frederiksværk, som Statseiendom og under Monarchiets Bestyrelse, det saakaldte Krudtværk og hvad dertil hører, men alt det Øvrige vil meget snart gaae over til Salg, og det kan være vigtigt ikke alene for Frederiksværk med Hensyn til den ikke ubetydelige Fremtid, som det har for sig, men ogsaa vigtigt for Landet i det Hele taget, naar der ikke er saadanne hæmmende og indskrænkende Foranstaltninger tilstede i det Dieblif Afhændelsen skal gaae for sig.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, fattes Andragendets Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmigt med 60 Stemmer.

Formanden: Jeg maa henlede den ærede Forslagsstillers Opmærksomhed paa, at det vil være nødvendigt til 2den Behandling at have et formuleret Afstemningspunkt (Luzen: Jeg skal sørge for et saadant!). Naar dette er fremlagt her i Thinget, hvilket jeg haaber vil kunne skee i Morgen, og Nogen maatte finde sig foranlediget til at indgive Uendringforslag, maae disse være afleverede i Bureauet til i Morgen Aften.

Man gif derpaa til det næste Nummer paa Dagsordenen: 1ste Behandling af Forslag til Lov om en Forandring i Lov om Rigsretten af 3die Marts 1852 § 18. (Lovforslaget findes i Anh. A, Sp. 701).

Fischer: Den ærede Forslagsstiller har motiveret det foreliggende Forslag ved en Hensynsning til den bekjendte Sag om de 3000 Rd. til den offentlige Anklager, og han udtalte i det Foredrag, hvormed han forelagde Lovforslaget, blandt Andet Følgende, som jeg med den ærede Formands Tilladelse skal oplæse: „Selv om jeg vil tænke mig, at alt det

Formelle ved given Leilighed i Fremtiden vil blive strengere iagttaget, end det har været Tilfældet med Hensyn til den Sag, jeg tænker paa, selv om jeg forudsætter, at det i Folkethinget i saa Henseende nedsatte Udvalg slutter en Contract med en Sagsfører, og at denne bliver approberet af Folkethinget, er man dog ikke sikker paa, at dens Opsyldelse jo muligviis kunde støde paa Banstikligheder.“ Jeg troer, at disse Ord indeholde Noget, som den ærede Forslagsstiller ingenlunde har været berettiget til at slutte eller udtale; thi der har aldeles ikke foreligget enten nogen affluttet Contract eller nogen Billigelse af denne Contract af Folkethinget. Jeg har tilladt mig under hiin Sags Behandling at rette et Spørgsmaal til den ærede Forslagsstiller, som gif ud paa at faae Oplysning om, hvorvidt der var besluttet Noget i hiin Sag af en saadan Beskaffenhed, at det kunde siges, at her var en Gjæld at betale, og jeg har tilføiet, at jeg ikke vilde ansee det fornødent, at nogen bestemt Sum var betinget, idet jeg forudsatte, at man havde handlet paa Tro og Love. Den ærede Forslagsstiller har ikke kunnet udtale noget Saadant; der har altsaa ikke været opstillet Noget, som i saa Henseende kan kaldes blot en mundtlig, end sige en skriftlig Contract, og altsaa kan det endnu mindre siges, at nogen Billigelse af denne skulde være given af Folkethinget. Jeg troer derfor, at det vil være uberettiget at udtale, at om noget Saadant havde foreligget, vilde man ikke med Sikkerhed kunne slutte, at Folkethinget da vilde have givet sit Samtykke dertil. Jeg vil tillade mig at henlede den ærede Forslagsstillers Opmærksomhed herpaa, idet jeg er overbevist om, at maaskee en vis bitter Følelse over et Udfald, som man ikke havde ventet, har indgivet ham denne Udtalelse, og jeg er forvisset om, at hans anerkjendte Humanitet og den Billighedsfølelse, hvormed den ærede Forslagsstiller altid betragter afvigende Meininger, vil bringe ham til at berigtige, hvad her er udtalt.

Monrad: Hvis jeg erindrer mine Ord rigtig, saa bemærkede jeg, at Overenskomsten desuagtet kunde støde paa Banstikligheder; det